

Autor: Nathan Abrams

Příběh o působení Židů v bratříčkovi Hollywoodu nevalné pověsti – průmyslu s filmy pro dospělé – není zmiňován s velkými fanfárami. Možná bychom raději předstírali, že naši „XXX soukmenovci“ (*triple ethnics*) neexistují, ale historické i dnešní nadměrné zastoupení sekulárních Židů v americkém průmyslu s filmy pro dospělé nelze popřít. Židovská role v pornografii má ve Spojených státech dlouholetou tradici – Židé totiž pomohli přetvořit okrajovou subkulturu na jednu z nedílných součástí americké kultury. Jsou to „pravověrní Židé“ (*true blue Jews*).

Prodavači prasáren (*Smut peddlers*)

Židovské zapojení do pornografické branže lze rozdělit na dvě (občas se přerývající) skupiny: producenti a účinkující. Přestože Židé tvoří jen 2% americké populace, jejich role v pornografii byla a zůstává zásadní. Mezi obchodníky s erotickou literaturou v období 1890–1940 bylo mnoho nově příchozích Židů z německého prostředí. Podle autora knihy *Bookleggers and Smuthounds: The Trade in Erotica, 1920-1940* (Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1999) Jaye A. Gertzmanna „převládali Židé v šíření *gallantiany* (fiktivní příběhy na erotická témata, sbírky sprostých vtipů a písniček), avantgardních sexuálně otevřených románů, erotického braku (*sex pulps*), sexuologie a skandálních materiálů.“

Nejznámějším producentem pornografie v poválečné Americe byl Reuben Sturman, „Walt Disney porna“. Podle amerického ministerstva spravedlnosti byl Sturman v 70. letech zodpovědný za většinu pornografických materiálů obíhajících po Americe.



Jeden z darů *true blue* Židů americké kultury. (Titulní stránka brakového sešitu z produkce Satan Press /1965/, vydavatelství vlastněného „králem pornografie“ Reubenem Sturmanem.)



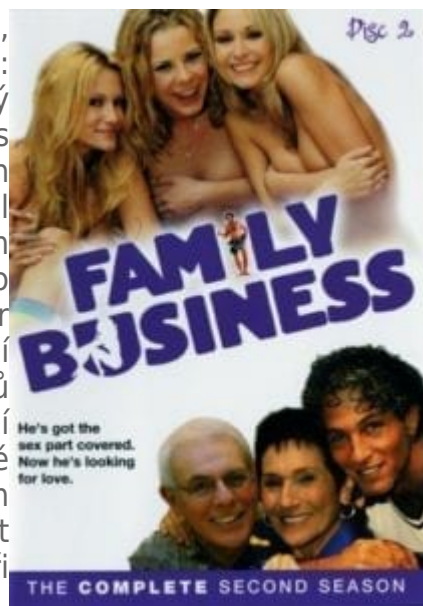
Sturman se narodil roku 1924 a vyrůstal na clevelandské East Side. Nejprve prodával komiksy a časopisy, jakmile si ale uvědomil, že erotické časopisy vynášejí i dvacetkrát více než komiksy, začal se specializovat výhradně na pornografii a nakonec produkoval i vlastní tituly a zřizoval obchody. Koncem 60. let se dostal na špičku mezi distributory časopisů pro dospělé a do poloviny let 70. vlastnil více než 200 obchodů pro dospělé. Sturman také přišel s novější podobou tradičních *peep show* kabinek (typicky šlo o temnou kabinku s malou barevnou televizí, na které běžela pornografická videa). Říká se, že Sturman nekontroloval zábavní průmysl pro dospělé – byl přímo jeho ztělesněním. Nakonec byl usvědčen z daňových podvodů a dalších zločinů a roku 1997 zemřel zostuzený ve vězení. Rodinného podnikání se ujal jeho syn David.

Dnešní inkarnací Sturmana se stal 43letý Žid z Clevelandu **Steven Hirsch**, označovaný jako „Donald Trump porna.“ Spojením mezi oběma porno moguly je Stevenův otec Fred, který býval Strumanův makléř/pobočník. Hirsch vede společnost Vivid Entertainment Group, nazývanou „Microsoft světa porna“, která je největším producentem „filmů pro dospělé“ (*adult movies*) v Americe. Jeho specialitou bylo zavedení mainstreamových marketingových postupů v porno průmyslu. Vivid se skutečně dá srovnávat se systémem hollywoodských studií ze 30. a 40. let, zejména exkluzivními smlouvami s pornohvězdami z Hirschovy stáje. Nedávno byl Vivid tématem reality show ze zákulisí na stanici Channel 4.

Hodní židovští kluci a holky

Židé poskytli většinu „mužského talentu“ a také mnohé ze slavných pornohereček 70. a 80. let. Doyenem hebrejských kanců je **Ron Jeremy**. Jeremy, v branži známý pod přezdívkou „Ježek“, patří k největším americkým pornohvězdám. Jedenapadesátiletý Jeremy vyrostl v zámožné židovské středostavovské americké rodině z Flushingu v Queensu a objevil se ve více než 1600 filmech, přes stovku jich pak sám režíroval. Stal se americkou ikonou, hrdinou pro muže každého věku, Židy i góje – škaredý, tlustý, chlupatý a odpudivý chlapík, který spí s tucty krasavic. Získal image moderního krále Davida, židovského superhřebce, který v židovské tradici předčí ostatní hrdiny. Rozhodně nejde o talmudského učence. Jeho pověst nedávno utvrdil porno-dokument o jeho životě *Porn Star: The Legend of Ron Jeremy*. Coby zřejmě nejslavnější židovský pornoherec v Americe vykonal pro sebevědomí amerických Židů učiněné zázraky. Nedávno také vydal kompilační CD *Bang-A-Long-With Ron Jeremy*. Za pouhých 7,99 liber (i s dopravou) si šťastný posluchač může vychutnat Jeremym osobně vybrané oblíbené porno melodie doprovázené slovy samotné „legendy“. Jak nadšeně hlásí bublina na obalu: „Z obalů z hnědého papíru až do mainstreamu.“

Seymore Butts (hříčka; doslova „Podívej se na víc zadků“, pozn. překl.) neboli **Adam Glasser**, je vším, čím Jeremy není: mladý, pohledný a s vypracovanou postavou. Devětatřicetiletý newyorský Žid Glasser si v roce 1991 otevřel v Los Angeles tělocvičnu. Když mu tam nikdo nechodil, půjčil si na 24 hodin videokameru, zašel do nedalekého striptýzového klubu, najal jednu z žen, vrátil se do tělocvičny a začal točit. I když film nestál za nic, s trochou *chucpe* a pár vizitkami se mu podařilo schrstit smlouvu s výrobcem – a začal chrlit filmy. Během pár se ze „Seymora Buttse“ – jeho *nom de porn* a zároveň obchodní slogan (viz výše) – stal jeden z největších pojmů v pornografickém průmyslu. Coby král gonzo žánru (snímání kamerou v ruce protagonisty, iluze spontaneity a prosté aranže navozující realismus) se stal asi nejslavnějším židovským pornomagnátem dneška. Jeho produkční společnost Seymore Inc. vydává každý rok kolem 36 filmů, které při nákladech kolem 15 000 dolarů často vydělají i desetinásobek. Glasser zaměstnává 12 lidí, včetně své matky jako geniální účetní společnosti (a dohazovačku pro svého svobodného syna) a bratrance Stevieho coby okouzujícího, i když rošťáckého poslíčka. Glasser se dokonce nedávno dočkal i své vlastní reality show (také na Channel 4): desetidílné dokutelenovely *Family Business* (Rodinný podnik), kde jako úvodní sekvence běží obrázky z Glasserova bar micva.



Glasserovic rodinný podnik aneb kliše stereotypy v akci.

Honba za zlatáky

Židé se vrhli do světa pornografie ze stejného důvodu jako jejich souvěrci v Hollywoodu. Odvětví je přitahovalo, protože do něj měli otevřené brány – ty totiž kvůli jeho novotě ještě nebylo kdy uzavřít, jak tomu bylo v jiných oblastech amerického života. Ve světě pornografie Židé žádné diskriminaci nečelili. Zkraje 20. století podnikavec nepotřeboval k začátku ve světě filmu hromadu peněz – film byl pokládán za přechodnou módu. Začít v porno byznysu bylo obdobně snadné: k promítání „stag“ filmů (*stag films*) neboli smyček stačila promítačka, obrazovka a pár židlí. Židé, kteří nebyli svázaní se statusem quo a nemohli toho příliš ztratit, byli novým obchodním praktikám nanejvýš přístupní. Gertzman vysvětluje, že:

„Židé, z četných odvětví vyloučení, se obrátili k profesi, u níž cítili, že by tam postupem času mohli prosperovat spoluprací s podobně zaměřenými kolegy... Židé si tradičně pěstují dovednosti a smýšlení prostředníků – a jsou na to náležitě hrdí.“

Podnikání v zábavě pro dospělé si žádalo i něčeho, co Židům rozhodně nikdy nechybělo: *chucpe*. Raní židovští producenti pornografie se projevovali jako marketingoví géniové a

ambiciózní podnikatelé, kteří dosahovali úspěchů díky své tvrdosti, inteligenci a nezměrnému sebevědomí.

Mnoho Židů samozřejmě poháněla především touha po zisku. Podobně jako jejich protějšci v Hollywoodu vytvořili Američanům továrnu na sny, prázdné plátno, na němž mohla být vytvořena a promítnuta podoba Ameriky z představ židovských mogulů, i pornomagnáti projevili nadání pro pohotové chápání vkusu veřejnosti. Jak lépe nabídnout fantazie a vysněný svět než prostřednictvím filmů pro dospělé? Herci dělají porno pro peníze. Jak poznamenal národní ředitel ADL Abraham H. Foxman: „Židovští podnikatelé v pornografickém průmyslu do něj vstoupili jako lidé usilující o naplnění amerického snu.“

Sekulární sex

Stejně jako jejich mainstreamoví protějšci nevstupují Židé do světa pornografie vysloveně jako vyslanci své náboženské skupiny. Většina z nich není židovská v náboženském, ale v kulturním smyslu. Mnozí z nich jsou pak zcela sekulární a Židy zůstávají jen podle jména. Sturman se však za Žida považoval a štědře daroval četným židovským charitám. Pornoherc Richard Pacheco se kdysi pokoušel o rabínská studia.

Jen hrstka – pokud vůbec nějaké – pornofilmy obsahují otevřeně židovské motivy, přestože se Jeremy kdysi pokusil dát dohromady několik židovských pornoherců a natočit košer porno. Výjimkou je snad jedině snímek *Debbie duz Dishez*, kde **Nina Hartleyová** hraje neukojitelnou židovskou hospodyní, který si dopřává sexu s každým, kdo jí zazvoní na zvonek. Prodával se velice dobře, vzniklo několik pokračování a dnes se velice těžko shání – což ukazuje na možnou díru na trhu. Skutečně – podle úvodníku na webu **Světové unie židovských studentů**:

„Vyhledávají židovské porno tisíce lidí. Po heslech jako židovský kalendář, nezadaný/á Žid/ovka, židovské rande a židovské svátky je ‚židovské porno‘ nejvš na seznamu hledaných klíčových slov podle GoTo.com.“

Sexuální rebelové

Existuje kromě finanční motivace ještě jiný, hlubší důvod židovské invaze světa pornografie? Nepochybně zde figuruje i motiv rebelie. Přitažlivou ji činí s ní spojované tabu a pocit zakázaného ovoce. Jak už jsem zde psal, *trejfe* označuje „celý svět zapovězené, gójské sexuality, svět v představách naplněný veškerými požitky...“ ('Reel Kashrut: Jewish food in film', *Jewish Quarterly* 189 [jaro 2003]).

Podle jednoho nejmenovaného člověka zevnitř odvětví citovaného **E. Michaelem Jonesem** v časopisu *Culture Wars* (květen 2003) „pochází od 80. let přední pornoherci ze sekulárních židovských rodin a herečky z katolických škol.“ Standardní pornografická zápletka tak vychází z židovské fantazie prznění katolické šikse.



Jak dále vysvětluje ortodoxní Žid a bulvární novinář ze světa porna **Luke Ford** na svém webu (lukeford.net):

„Porno je jen jedním z projevů vzpoury proti standardům, proti ukázněnému životu v souladu s Tórou, typickému pro žitý judaismus.“

Je to také revolta proti (často středostavovským) rodičům, kteří chtějí mít ze svých dětí právníky, doktory a účetní. Jak dodává pornoherec **Bobby Astyr**: „Je to ‚naser si‘ strejdům s prstýnky na malíčcích (*pinky rings*), kteří se mi jako malému posmívali za to, že jsem se chtěl stát muzikantem.“

Jak náboženské vlivy postupně slábly a byly nahrazovány světskými, svobodomyšlní Židé – zvláště ti z kalifornské oblasti sanfranciského zálivu – začali chápat sex jako prostředek osobní a politické emancipace. Amerika byla tou nejsvobodnější společností, jakou kdy Židé poznali – jak dokazuje i rozmach odvětví zábavy pro dospělé. Židovky souložící před kamerou rozhodně ostře kontrastují se stereotypní americké židovské princezničky („*Jewish American Princess*“ – skvěle zparodované Frankem Zappou ve skladbě ***Jewish Princess***, pozn. DP). Možná se jim zdálo (a tady jde o mou spekulaci) že naplňují příslib osvobození z toho, co feministka **Betty Friedanová** v roce 1963 nazvala „pohodlným koncentrákem“ domácnosti, a tak se vydaly do zaslíbené země pornografický scén v jižní Kalifornii. Dávaly tak na odiv svou ekonomickou a sociální svobodu: vstupovaly tam dobrovolně, nikoliv donucené ekonomickými a dalšími okolnostmi. Když se položily na znak, mohly se následně postavit na vlastní nohy – ne v poslední řadě také díky tomu, že pornoherčky pobírají oproti svým mužským kolegům dvojnásobné honoráře.

Sexuální revolucionáři

Když teorii o podvracení rozvedeme, můžeme chápat židovský lví podíl na pornografickém průmyslu jako pomyslný vztyčený prostředník americkému anglosaskému establishmentu (**WASP**). Některé pornohvězdy na sebe nahlížely jako na frontové bojovníky v duchovní bitvě křesťanské Ameriky se sekulárním humanismem. Podle Forda se židovští pornoherci často chlubí svou „radostí z toho, že jsou anarchičtí, sexuální **střečci** (*gadfly*, narážka na Sókratovu obhajobu, kdy přirovnává athénskou politickou scénu ke „koni sice velikém a ušlechtilém, který je však pro svou velikost poněkud nehybný a potřebuje, aby byl pobízen od nějakého střečka“, pozn. DP) na puritánském volovi.“ Podle zastánců tohoto argumentu je židovský podíl v pornografickém průmyslu projevem atavistické nenávisti ke křesťanské autoritě – snahou morálně oslabit a podkopat vládnoucí americkou kulturu. Astyr vzpomíná: „Na střední jsem musel buď zdrhnout, nebo se rvát, protože jsem byl Žid. Vztyčený prostředník těmito lidem může z nemalé části stát za mou kariérou.“ Vydavatel časopisu *Screw Al Goldstein* řekl (na lukeford.net):

„My, Židé, jsme v pornu z jediného důvodu – myslíme si, že Kristus je na hovno.“

Katolictví je na hovno. Nevěříme v autoritářství.“

Pornografie se tak stala prostředkem znesvěcení křesťanské kultury, a s tím jak postupně proniká až srdce amerického mainstreamu (nepochybně konzumovaná i právě oněmi „WASPs“), stává se její podvrtný charakter stále znatelnějším. Porno už dávno není voyeurskou podívanou typu „Co viděl komorník“ – namísto toho se tvůrci tlačí do stále nových krajností zobrazování, které posunují hranice pornografické estetiky. Zobrazování nových sexuálních pozic jasně ukazuje na snahu šokovat (a zároveň pobavit).

Tradiční revoluční/radikální duch židovských imigrantů do Ameriky nalézá v tomto případě nikoliv levicově politické, ale sexuální vyjádření. Podobně jako byli nadměrně zastoupeni v radikálních politických hnutích uplynulých desetiletí, je tomu tak i v pornu. Židé v Americe jsou sexuálními revolucionáři. Mnoho literatury o sexuálním osvobození vytvořili Židé. V čele hnutí, které Ameriku nasměrovalo k přijetí liberálnějšího náhledu na sex, stáli Židé – stejně tak jako vytvořili předvoj sexuální revoluce 60. let. **Wilhelm Reich**, **Herbert Marcuse** a **Paul Goodman** nahradili Marxe, Trockého a Lenina jako povinnou revoluční četbu. Reichovým hlavním zájmem byla práce, láska a sex, zatímco Marcuse předvídal socialistickou utopii, kde budou moci svobodní jednotlivci docílit sexuálního uspokojení. Goodman psal o „nádherných kulturních následcích“ legalizace pornografie: „povznese veškeré naše umění“ a „polidští sexualitu.“ Pacheco patří k židovským hvězdám, které četly Reichův intelektuální sňatek Freuda s Marxem (lukeford.net):

„Než jsem dostal svou první porno roli, šel jsem na konkurz s vlasy až na zadek, *Sexuální revolucí* Wilhelma Reicha pod paží a vykřikoval jsem o práci, lásce a sexu.“

Jak to formuloval rabín Samuel H. Dresner (E. Michael Jones, ‘*Rabbi Dresner’s Dilemma: Torah v. Ethnos’ Culture Wars*, květen 2003): „Židovská vzpoura probíhá v několika rovinách“ a jednou z nich je i „přední úloha Židů jako obhájců sexuálních experimentů“. Obecně vzato představují pornoherci skupinu velebící rebelii, sebenaplnění a promiskuitu.

Za co se stydíme?

Toto krátké shrnutí a rozbor úlohy a motivace producentů i účinkujících v pornografii se pokouší vnést světlo do zanedbávané oblasti americké židovské populární kultury. K tématu neexistuje příliš mnoho literatury. Knihy jako *A History of the Jews in America* (New York: Knopf, 1992) **Howarda M. Sachara** se mu jednoduše vyhýbají. A můžete se vsadit, že při příležitosti 350. výročí příchodu Židů do USA se židovské inovace na tomto poli také žádné zmínky nedočkají. Dokonce i obvykle tolerantní *Time Out New York* je příliš cimprlich, než aby se tím zabýval. Ikonoklastičtější *Heeb* však plánuje vydání věnované Židům a pornu. Ve světle židovského tolerantního náhledu na sexuální oblast se nabízí otázka, za co se vlastně stydíme? Nemusí se nám to líbit, ale židovská stopa v pornografickém průmyslu není



zanedbatelná a je načase, aby ji někdo věnoval pozornost a vážně míněný výzkum.

Úvaha Nathana Abramse **Triple-exthnics: Nathan Abrams on Jews in the American porn industry** vyšla v magazínu Jewish Quarterly č. 196 (2004).